

Література

1. Про державну програму авіаційної безпеки цивільної авіації: Закон України від 11.08.2013р. // Відомості Верховної Ради України. – 2013. – № 17. – Ст. 140.
2. Про ліцензування певних видів господарської діяльності: Закон України від 01.03.2013р. // Відомості Верховної Ради України. – 2013. – № 36. – Ст. 299.
3. Про перевезення небезпечних вантажів: Закон України від 06.04.2000р. // Відомості Верховної Ради України. – 2000. – № 28. – Ст. 222.
4. Про транспорт: Закон України від 10.11.1994 р. // Відомості Верховної Ради України. – 1994. – № 51. – Ст. 446.
5. Науково-практичний коментар Господарського кодексу України / О. А. Беляневич, О. М. Вінник, В. С. Щербина [та ін.]; за заг. ред. Г. Л. Знаменського, В. С. Щербини. – 3-тє вид., перероб. і допов. – К. : Юрінком Інтер, 2012. – 776 с.

УДК:347.963:629.73(043.2)

Терещенко О. С.,
студентка,

Юридичний інститут,

Національний авіаційний університет, м. Київ

Науковий керівник: Козирева В. П., к.ю.н., доцент

РОЛЬ ПРОКУРАТУРИ В ПРОЦЕСІ ВІДШКОДУВАННЯ ЗБИТКІВ У ЦИВІЛЬНІЙ АВІАЦІЇ

Історично однією з найбільш складних в господарсько-правовій доктрині була й залишається проблема відшкодування збитків, вирішення якої має як теоретичне, так і практичне значення. Саме прокурор відіграє важливу роль у процесі відшкодування збитків, а у цивільній авіації зокрема.

Найбільший внесок в розробку питання ролі прокурора у процесі відшкодування збитків в господарському процесі внесли такі вчені як: В. Петров., Ю. Балюк, В. Овсієнко, О. Іоффе, О. Адамовська, Н. Полюшкевич, Т. Рим, К. Граве, В. Райхер, В. Луць, Р. Кабальський, В. Вітрянський, М. Брагінський, О. Отрадна та інші.

Прокурор, будучи публічною особою, виразником та захисником державних інтересів, бере активну участь у відшкодуванні збитків у цивільній авіації шляхом: внесення актів прокурорського реагування за наслідками проведених наглядових перевірок; подання позовних заяв до господарського суду.

Перший шлях є більш оперативним та зручним для органів прокуратури, дозволяє швидко відреагувати на господарське правопорушення.

Однак, як свідчить практика господарської діяльності, більш дієвим усе-таки є подання до господарського суду позовних заяв про відшкодування збитків, оскільки, як уже було зазначено раніше, несумлінні учасники господарської діяльності, які вчинили господарські правопорушення, не поспішають з відшкодування збитків, отримавши акт прокурорського реагування.

Участь прокурора у провадженні по відшкодуванні збитків у цивільній авіації може мати місце:

- при порушенні договірних зобов'язань;

- при порушенні не договірних зобов'язань. Не договірною є відповідальність, що настає за вчинення протиправних дій однією особою щодо іншої за відсутності між ними договору. Така відповідальність настає за порушення обов'язку, встановленого законом або підзаконним актом, і найчастіше виражається у формі відшкодування збитків. Як правило, такі збитки настають за порушення, вчинені у галузі природокористування, відновлення й охорони навколишнього природного середовища.

- при порушенні вимог чинного законодавства України – як наслідок здійснення господарської діяльності у процесі господарювання (природоохоронного законодавства);

- як наслідок дій (бездіяльності) службової особи господарюючого суб'єкта, в діях якої наявні ознаки складу злочину.

Ще одним важливим напрямком прокурорської діяльності є заявлення прокурором позовів про відшкодування збитків, заподіяних довіллю господарюючими суб'єктами у цивільній авіації при здійсненні ними господарської діяльності. Ключовим елементом господарської відповідальності у такому випадку виступає екологічне правопорушення [3, с. 146].

На жаль, на сьогодні такси і методики розрахунку збитків, заподіяних навколишньому природному середовищу, є застарілими

і спостерігається явна невідповідність між фактично заподіяними довікілью збитками та тим відшкодуванням, яке мають сплачувати господарюючі суб'єкти при вчиненні екологічних правопорушень.

Більше того, дуже часто грошові кошти, отримані унаслідок фактичного відшкодування до бюджету господарюючими суб'єктами заподіяних довікілью збитків не спрямовуються уповноваженими на те службовими особами органів державної влади на відновлення природних ресурсів. У такому випадку прокурор повинен реагувати на означені порушення бюджетного законодавства шляхом внесення відповідних актів прокурорського реагування [3, с. 146].

Таким чином, прокурор, реалізуючи покладену на нього Конституцією України функцію представництва інтересів держави, як правило, заявляє такі позови про відшкодування збитків у сфері господарювання: про відшкодування збитків (шкоди), завданих довікілью (екологічний інтерес); про стягнення неoderжаних доходів, як наслідок порушення господарюючим суб'єктом не договірних зобов'язань (приміром, позов про вилучення з користування самовільно зайнятих земельних ділянок та стягнення неoderжаних доходів (економічних інтерес); про відшкодування збитків, що виникають із договірних зобов'язань (економічних інтерес).

Література

1. Господарський процесуальний кодекс України від 06.11.1991// Відомості Верховної Ради України – 1992. – №6.
2. Про охорону навколишнього природного середовища: Закон України від 25.06.1991 //Відомості Верховної Ради України – 1991. – №41.
3. Балюк Ю. Умови настання цивільної відповідальності за завдання шкоди навколишньому природному середовищу / Ю. Балюк // Актуальні питання державотворення в Україні очима молодих учених. – Збірник наукових праць міжнародної науково-практичної конференції студентів, аспірантів та молодих учених КНУ імені Тараса Шевченка (23-24 квітня 2009 року). – К., 2009. – Ч. III. – С. 144-146.

УДК 656.091:658.64:339.162.4:656.7.025 (043.2)

Токар С. В., Трохіна Д. Д.,
студенти,

Юридичний інститут,
Національний авіаційний університет, м. Київ
Науковий керівник: Козирева В. П., к.ю.н., доцент

ОСОБЛИВОСТІ СЕРТИФІКАЦІЇ СУБ'ЄКТІВ, ЩО НАДАЮТЬ АГЕНТСЬКІ ПОСЛУГИ З ПРОДАЖУ АВІАЦІЙНИХ ПЕРЕВЕЗЕНЬ

У сучасних умовах все більш актуальною стає проблема безпеки польотів у галузі цивільної авіації. Одним із засобів забезпечення безпеки польотів в такій галузі є здійснення сертифікації суб'єктів, що надають агентські послуги з продажу авіаційних перевезень. Особливості правового статусу означених суб'єктів, а також встановлення державою особливої процедури легітимізації їх діяльності законодавчо закріплені у Повітряному кодексі України (далі – ПКУ). Так, згідно зі ст. 5 ПКУ, одним із шляхів здійснення уповноваженим органом з питань цивільної авіації комплексних заходів щодо забезпечення безпеки польотів, авіаційної, екологічної, економічної та інформаційної безпеки є сертифікація суб'єктів та об'єктів авіаційної діяльності.

Якщо брати до уваги визначення сертифікації саме у сфері цивільної авіації, то відповідно до п. 93 ч. 1 ст. 1 ПКУ сертифікація (або схвалення) – це засвідчення того, що суб'єкт або об'єкт авіаційної діяльності відповідає вимогам авіаційних правил України та видання відповідного сертифіката. Визначення поняття "сертифікат" містить п. 92 ч. 1 ст. 1 ПКУ, відповідно до якого сертифікат – це документ (сертифікат, схвалення, схвальний лист тощо), який видається за результатами сертифікації і засвідчує відповідність суб'єкта або об'єкта авіаційної діяльності вимогам авіаційних правил України.

Доказом того, що суб'єкти, які надають агентські послуги з продажу авіаційних перевезень, відносяться до суб'єктів авіаційної діяльності, є те, що агентства з продажу авіаційних перевезень є суб'єктами ринку авіаційних перевезень і тому підпадають під процедури регулювання їх діяльності [3].